

Jeg tænker mig, at Systemet ogsaa hos os vil føre til hyppige Salg af denne Natur, navnlig her i Kjøbenhavn, og da troer jeg, at vort Sportelreglements meget alvorlige Procentbestemmelser kunne fortjene at tiltrække sig offentlig Opmærksomhed. Jeg skal henstille til den høitærede Justitsminister — jeg skal ikke fordybe mig i denne Materie, der kunde siges at ligge udenfor i alt Fald Rammen af Lovudkastet, — om der ikke i denne Retning turde være Noget at gjøre for den danske og særligt for den kjøbenhavnske Handelsstand.

Justitsministeren: En Sag i denne Retning er netop under Forhandling i denne Tid, fremkaldt ved et Andragende fra endeel Handlende her i Kjøbenhavn, hvorefter der vil blive Spørgsmaal om Nedsættelsen af disse Gebyrer. Det er ikke i Glæde over Udsigten til det nye Terrain, at jeg fremhæver dette; jeg betragter nemlig ikke det, der foreligger, som aldeles tabt. Selv om denne Højesteretsdom skulde have en saa almindelig Betydning, vil det vist være rettest, at Grundsætningen udtales ad Lovgivningsveien, og saaledes vil den Lov, der nu engang er forelagt her, neppe behøve at vende tilbage, fordi et enkelt Punkt, nemlig Nødvendigheden af Bevillinger, kunde drages i Tvivl.

Brock: Med den høitærede Justitsministers sidste Ytring kan jeg aldeles ikke være enig. Jeg har udtalt, hvad jeg anseer for nødvendigt, at skulle disse Ragerbeviser for Varer paa Landjorden blive til det Samme, som Connossementer allerede nu ere for Varer paa Havet, maae de kunne endosses, og det uden at besværes af stemplet Papir m. v.; men maatte nu mine Ytringer om Betydningen af disse Documenter iøvrigt stemme med Højesteretsdommen af 1821 og vor Lovgivning, vilde det vistnok være meget urigtigt, om man vilde udtale den almindelige Sætning, som Lovudkastets § 1 indeholder, i alt Fald paa den Maade, hvorpaa det er steet; thi vel maa jeg give en æret tidligere Taler Ret i, at en rigtig Opfattelse af disse Forhold maa skee ikke er trængt tilstrækkelig ind i den almindelige

Netsbevidsthed, og det maa jeg saameget mere troe, naar den høitærede Justitsminister meddeleer mig, at en anseet Netskyndig, en af mine Venner, for hvis juridiske Mening jeg nærer megen Agtelse, skulde have udtalt en fra min saa ganske afvigende Anskuelse; men fordi Netsbevidstheden mulig ikke er tilstrækkelig oplyst, vil den ærede Justitsminister vistnok dog, naar han ved at anstille Undersøgelse maatte komme til at fænde Rigtigheden af min Opfattelse, erkende, at det vilde være meget urigtigt, om en dansk Lov proclamerede Noget som en ganske ny Netsætning, der i Virkelighed forlængst var god gammel dansk Ret. Allerede af den Grund vilde det være urigtigt i en saadan Lov at udtale sig, ikke om det ganske specielle Forhold, men om Eiendomsretten over Bøssøregjenstande og Overdragelse af Eiendomsretten i Almindelighed, at det let vilde kunne lede til aldeles urigtige Slutninger ved argumentationes e contrario. En anden Sag er det, for at jeg skal gjentage det, at jeg anseer det for nødvendigt, at vi gjøre disse warrants til Connossementer. Det kan jo indtil Videre være en Bevillings Sag, indtil den Tid maatte komme, at disse Bevillinger blive overflødige derved, at det kommer til at staae i en fremtidig Lov om Stempelpapir, at disse Documenter, ligesaavel som Connossementer, kunne udstedes enten paa ustemplet Papir eller i alt Fald paa meget billigt Papir, at de kunne endosses in blanco. Det er jo den almindelige Gang i Netslivet, at hvad der kommer som Nyt og trænger sig ind ad Bevillingsveien, tilsidst havner i den almindelige Netsbevidsthed og optages i en almindelig Lov.

Justitsministeren: Ja, det Sidste er jeg ganske enig i; det er jo, som det ærede Medlem anførte, ligesom med Connossementer, at Handelspraxis angaaende dem og Bøxler vist er ældre end den udtryffelige Lovgivning derom.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.